

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

judecătorii – Guzun Ion, Catan Liliana, Mardari Dumitru și Ghervas Maria,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Șebostiuc Evghenii și avocatul acestuia, Șchiopu Arcadie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l

Șebostiuc Evghenii Xxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx,
ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.06.2013 - 31.03.2016;

2. instanța de apel: 14.10.2016 - 06.12.2016;

07.07.2017 – 22.11.2017;

3. instanța de recurs: 31.01.2017 - 23.05.2017;

06.12.2018 – 26.03.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 martie 2016 procesul penal în privința lui Șebostiuc Ev. învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, a fost încetat din motivul împăcării părților.

Șebostiuc Ev. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, fără amendă și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, fără amendă.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Burlacu D. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, la 09.03.2013, în jurul orelor 04⁴⁰ - 06⁰⁰, Șebostiuc Ev. aflându-se pe str. Cartușeva, 44, com. Durlești, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu

intenție directă, tainic, prin acces liber, a pătruns, în automobilul de marca/model "Vaz 2107", cu n/î xxxxx, care era parcat pe aceeași stradă și care venise la chemare împreună cu echipajul de reacționare rapidă RPS „SCUT”, de unde a sustras o stație radio de model „ICOM IC-F111”, la prețul de 4 101 lei, care aparținea regimentului „SCUT”, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot el, în perioada de timp de la 24.04.2013, ora 19⁰⁰ până la 25.04.2013, ora 07³⁰, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin geam în apartamentul nr. xx, a blocului locativ din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde a sustras pe ascuns o armă de vânătoare cu țeava lisă de model „TOZ-54”, calibrul 12x70 mm, nr. 33575, la prețul de 300 dolari, care conform cursului valutar a BNM constituia 3 600 lei, 25 cartușe încărcate la prețul de 150 lei, un cuțit de la armă cu teacă la prețul de 300 lei, un penal pentru curățarea armei de vânătoare la prețul de 150 lei, ce aparțineau lui Jardan I., cauzându-i o daună în proporție considerabilă, în sumă totală de 4 200 lei.

Tot el, având intenția comiterii unui act de huliganism, la 30.04.2013, în jurul orelor 19⁰⁰ - 19³⁰, fiind în stare de ebrietate, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, s-a apropiat de barul "Cascad" din mun. Chișinău, com. Durlești, str. Cartușa, 48 "A" cu o armă de vânătoare de model "TOZ 54" încărcată, la brâu purtând o curea vânătoare cu cartușe, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor persoane, a îndreptat arma în direcția Ofițerului operativ de sector al poliției din cadrul CPs Buiucani, mun. Chișinău, Gasan Gh., care încerca să curme acțiunile lui și a efectuat o împușcătură în pământ, întrerupând activitatea barului pe o perioadă îndelungată.

Tot el, la 06.06.2014, în jurul orelor 02⁵⁰, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns, prin deteriorarea gratiilor de la geam, în apartamentul nr. xx, situat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde a sustras în mod deschis bani în sumă de 250 lei din portmoneul lui Burlacu A. și geanta lui Burlacu D., în care se aflau mijloace bănești în sumă de 1 500 lei și 70 de euro, echivalentul conform ratei oficiale a BNM a 1 350 lei, portmoneu în care se aflau cardurile bancare de la SA „VictoriaBank”, SA „EuroCreditBank” și SA „Banca de Economii”, toate pe numele lui Burlacu D., acte pe numele acestuia, precum și cheile de la automobil și de la apartament, un inel de căsătorie din aur la preț de 3 000 lei, un telefon mobil de marca/model „iPhone 4S” la preț de 6 000 lei, în care se afla cartela SIM cu nr. 0(xx) xxxxx, o tabletă de model „iPod Mini” cu IMEI xxxxx, la preț de 10 500 lei și cu bunurile sustrate, în pofida faptului că a fost strigat de către Burlacu A. să se oprească, a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate Burlacu D. o daună materială considerabilă, în sumă totală de 22 600 lei.

3. Împotriva sentinței la 21 iunie 2016 a declarat apel inculpatul Șebostiuc Ev., care a solicitat, repunerea în termenul legal de declarare a cererii de apel, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art. art. 187 alin. (2) lit. d), f) și 287 alin. (3) Cod penal, din lipsa în acțiunile

ultimului a elementelor constitutive ale infracțiunii, iar pe capătul de învinuire prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, să-i fie aplicat o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a menționat că, fiind audiați martorii Cebtoru Sv., Florea L. și Leancă M. nu au confirmat în ședința de judecată faptul, precum că el ar fi comis acte de huliganism cu aplicarea armei.

Totodată, declarațiile date de către martorii indicați nu sunt în contradicție și confirmă declarațiile date de către dânsul.

Urmărirea penală a fost efectuată superficial privind examinarea tuturor circumstanțelor săvârșirii infracțiunii date. După cum este stabilit urmărirea penală pe prezenta cauză penală a fost efectuată unilateral și în neconcordanță cu normele legii procesuale penale, poartă un caracter de presiune asupra persoanei ce contravin normelor legii penale, ce are scopul să apere persoana, cât și drepturile și libertățile acestuia.

Astfel, inculpatul a considerat că, organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii lui niște probe contradictorii, dobândite prin metode de constrângere, violarea drepturilor și libertăților persoanei, în mare măsură pe declarațiile martorilor, care n-au arătat vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) și 287 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Pe capătul de învinuire privind sustragerea stației radio din automobilul colaboratorilor de poliție, inculpatul a considerat că, la aplicarea pedepsei penale instanța de judecată urma să țină cont de totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite în cauză penală, cum ar fi: căința sinceră; contribuirea activă la descoperirea infracțiunii. Totodată, urma a fi luat în considerație personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog nu se află. În cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante. Situația familie sale este grea, fiind orfan, ambii părinți fiind decedați. Oficial nu este angajat în câmpul muncii, însă activează ocazional la lucrări de reparare a automobilelor.

Adițional, inculpatul a menționat că, este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, apelul declarat a fost respins ca fiind depus peste termen, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei, sentința contestată a fost pronunțată integral la 31.03.2016, în ședință de judecată deschisă, fiind înmănată copia acesteia la data de 01.04.2016 procurorului și avocatului, fapt confirmat prin recipisele anexate (f.d. 206-207), cu contrasemnarea tuturor participanților. Inculpatului Șebostiuc Ev. i-a fost expediată copia sentinței la data de 01.04.2016 (f.d. 208), însă, inculpatul a depus apelul la 21.06.2016 (f.d. 215-219), adică peste termenul prevăzute de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a prezenta temeiurile întârzierii și fără a solicita repunerea în termen.

Instanța de apel a mai menționat că, inculpatul a fost informat despre data, ora și locul deliberării sentinței, fapt confirmat prin recipisa contrasemnată de către ultimul, prin care este menționat faptul că, este citat pentru 31.03.2016, ora 15⁰⁰, bir. 508, str. Mihai Viteazul, 2, mun. Chișinău (f.d. 188, vol. III).

Potrivit art. 403 din Codul de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că, întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, soluția de respingere a apelului pe motiv că, este depus peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare în fapt și în drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat legal.

În același context, instanța de apel a menționat că, participanții la proces care au lipsit atât de la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu au fost informați despre adoptarea sentinței pot declara apel peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale, potrivit alin. (1) art. 404 Cod de procedură penală.

Potrivit materialelor cauzei (f.d.209, vol.III), sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 31.03.2016 a devenit definitivă, la 22.04.2016 și a fost expediată pentru executare (f.d. 210, vol.III).

Reieșind din cele stabilite având în vedere datele obiective ale speței, instanța de apel a considerat oportun de a respinge ca fiind depus peste termen apelul declarat.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpatului, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, să fie dispusă aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde prin prisma aplicării prevederilor Legii Nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

În motivarea recursului declarat, autorul a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel de către inculpat, *descrie la pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, la 09.09.2016 în Monitorul Oficial nr. 293-305 a fost publicată Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM. Prezenta lege se aplică condiționat, exclusiv și persoanelor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă, căința sinceră și a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune pentru care a fost condamnat. Reieșind din cele expuse, partea apărării a considerat că în speță sunt întrunite toate condițiile pentru a fi admis prezentul recurs.

Adițional, recurentul a menționat că, la 31.03.2016, inculpatul a lipsit de la

pronunțarea sentinței, în cazul dat nici nu a fost informat despre adoptarea sau redactarea acesteia.

Copia sentinței a primit-o ulterior și atunci a aflat că în privința lui este aplicată pedeapsa cu închisoarea, de aceea a solicitat ca apelul în cauză să fie repus în termen.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, or, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, în coroborare cu dispoziția art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept privind casarea hotărârii contestate.

Concomitent, acuzatorul de stat a menționat că, potrivit jurisprudenței CtEDO, dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de contestare a unei hotărâri judecătorești definitive, se face atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 CoEDO (*cauza Chirea vs. Republica Moldova*).

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017, a fost admis recursul declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Șebostiuc Evghenii, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui Șebostiuc Evghenii și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că, verificând în conținutul deciziei contestate, a constatat că instanța de apel prematur s-a expus asupra tardivității apelului declarat de către inculpat precum și asupra netemeinicii repunerii acestuia în termenul legal, or, apelantul a solicitat repunerea în termen, indicând că, "La 31.03.2016, a lipsit de la pronunțarea sentinței, în cazul dat nici nu a fost informat despre adoptarea sau redactarea sentinței. Copia sentinței a primit-o ulterior și atunci a aflat că în privința lui este aplicată pedeapsa cu închisoare, de aceea este necesar ca apelul în cauză să fie repus în termen" (f.d. 219, vol. III).

Astfel, în urma analizei materialelor cauzei, instanța de recurs a reținut că, la 01.04.2016, lui Șebostiuc Ev. i-a fost expediată copia sentinței în limba de stat (f.d. 208, vol.III), însă ulterior, la 06.10.2016, i-a fost expediată prin scrisoare recomandată copia sentinței tradusă în limba rusă (f.d. 220, vol. III).

Prin urmare, termenul de declarare a apelului pentru inculpat, care este vorbitor de limbă rusă, urma să curgă de la momentul recepționării copiei sentinței traduse, adică de la 06.10.2016.

Generalizând cele menționate supra, instanța de recurs a constatat, că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a respectat cerințele de judecare a apelului prevăzute în art. 414 Cod de procedură penală, precum și nu a ținut cont de dispozițiile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin urmare temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și

anume hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, persistă în cauză.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentându-și clar concluziile în decizia adoptată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Șebostiuc Ev., cu menținerea sentinței.

8.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Șebostiuc Ev. este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. d), f), și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond inculpatul Șebostiuc Ev. a declarat că recunoaște parțial vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, relatând că, nu ține minte când, dar se afla în or. Durlești și știind de faptul că ofițerul de sector se află în Barul „Cascad”, a hotărât să-i transmită arma, însă când s-a apropiat de bar acesta a început să strige și a avut loc o neînțelegere. În cazul huliganismului dânsul nu a manifestat o obrăznicie și nu a încălcat ordinea publică.

Pe episodul sustragerii bunurilor părții vătămate Ion Jordan, inculpatul și-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate integral. Astfel, succesorul părții vătămate, Ioana Jordan a depus o cerere privind împăcarea cu inculpatul Șebostiuc Ev., declarând că prejudiciul material i-a fost restituit integral, l-a iertat pe inculpat, nu are pretenții față de acesta și a solicitat ca inculpatul să nu fie supus răspunderii penale.

În acest sens, instanța de apel a specificat că, succesorul părții vătămate a depus cererea de împăcare personal, nefiind silită de către nimeni, totodată infracțiunea comisă de către inculpatul Șebostiuc Ev. în baza art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca o infracțiune mai puțin gravă și nu cade sub restricția impusă de art. 109 alin. (4) Cod penal. Astfel, instanța de fond just și prompt a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pe episodul sustragerii bunurilor părții vătămate Jordan Ion, în legătură cu împăcarea victimei cu făptuitorul.

Pe episodul sustragerii stației radio din automobilul colaboratorilor de poliție, inculpatul a recunoscut integral vina, menționând că a văzut mașina care

staționa, a luat rația și a fugit, însă s-a întors înapoi și a restituit bunul sustras, îi pare rău de cele comise și se căiește sincer.

Pe episodul comiterii infracțiunii de jaf comis, prin sustragerea deschisă a bunurilor din apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, inculpatul nu a recunoscut vina, relatând că nu dânsul a comis această infracțiune și în apartamentul victimei nu a fost.

Necătând la nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Șebostiuc Ev., instanța de apel a considerat că vina acestuia în comiterea infracțiunii de jaf a fost pe deplin demonstrată prin probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Burlacu Dorel, declarațiile martorului Burlacu Ana, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.06.2014, procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 02.07.2014, procesul-verbal de confruntare dintre martorul Burlacu Ana și Stulovschii Vitalii din 08.08.2014, procesele-verbale de examinare a obiectului (documentului) din 14.07.2014 și 04.08.2014, procesele-verbale de percheziție din 26.08.2014 și 04.09.2014, procesul-verbal de confruntare dintre martorul Burlacu Ana și învinuitul Șebostiuc Evghenii din 04.09.2014, procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Burlacu Dorel și învinuitul Șebostiuc Evghenii din 04.09.2014,

În consecința celor cercetate la urmărirea penală, a instanței de fond și trecute printr-un ansamblu de control a instanței de apel s-a conturat concluzia că a fost demonstrată incontestabil vinovăția inculpatului Șebostiuc Ev., de comiterea infracțiunii de jaf, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

Instanța de apel făcând un rezumat la cele cercetate de organul de urmărire penală și a instanței de judecată, încheie o expunere a celor cercetate care demonstrează vinovăția inculpatului, astfel că versiunea inculpatului precum că dânsul nu ar fi intrat în apartamentul părții vătămate Burlacu Dorel, este una combătută prin declarațiile martorului Burlacu Ana, care a relatat că l-a recunoscut pe inculpat, inclusiv, după trăsăturile feței și după îmbrăcăminte, de altfel îmbrăcăminte care cum a relatat martorul, inculpatul era îmbrăcat și la procedura de recunoaștere a persoanei.

Astfel prelungind cele imputate inculpatului este de accentuat și faptul că alegațiile inculpatului la acest capitol sunt pur declarative, de vreme ce fiind întrebat despre confirmarea celor declarate, cum că nu ar fi fost în seara de 06.06.2014, în apartamentul victimei, dânsul nu a adus careva probe și nici nu a solicitat administrarea acestora, lucru care în opinia instanței de fond și a instanței de apel a dat dovada faptului că afirmațiile inculpatului sunt pur declarative.

Referitor la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a ținut cont de toate

circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Referitor la solicitarea părții apărării de a fi aplicată amnistia în privința inculpatului, instanța de apel a considerat, că această cerință nu se încadrează în prevederile Legii nr. 210 cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a 25 de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or au fost constatate incidente la aplicarea amnistiei, anume în art. 10 lit. d) din legea susmenționată, potrivit căruia amnistia nu se aplică persoanelor care au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal.

9. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recursuri ordinare:

9.1. Inculpatul Șebostiuc Ev., care, invocând temeiul de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, să fie dispusă aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde prin prisma aplicării prevederilor Legii Nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

În motivarea recursului declarat, inculpatul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel de către inculpat, descrise la *pct. 3.* al prezentei decizii.

9.2. Avocatul inculpatului, Șchiopu A., care, invocând temeiurile de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, să fie dispusă aplicarea în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a unei pedepse mai blânde prin prisma aplicării prevederilor Legii Nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, și achitarea inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) și art. 287 alin. (3) Cod penal, din lipsa în acțiunile ultimului a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În motivarea recursului declarat, autorul invocă următoarele argumente:

- instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerație că învinuirea adusă inculpatului Șebostiuc Ev. este una neîntemeiată și nefondată, bazată doar pe presupuneri, lipsind probe ce ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului;

- fiind audiați martorii Cebtoru Svetlana, Florea Lucia și Leancă Mihail nu au confirmat în ședința de judecată faptul, precum că Șebostiuc Ev. a comis acte de huliganism cu aplicarea armei, totodată, declarațiile date de către martorii indicați sunt în contradicție și confirmă declarațiile date de către cet. Șebostiuc Ev.;

- organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii lui Șebostiuc Ev. niște probe contradictorii, în mare măsură declarațiile martorilor, care n-au arătat vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare

declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, or, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, în coroborare cu dispoziția art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept privind casarea hotărârii contestate.

11. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, inclusiv și din alte motive decât cele indicate de recurenți, din următoarele considerente.

Cu referire la infracțiunile de furt și huliganism

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța dispune încetarea procesului în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau **anulată de un act de amnistie**.*

În conformitate cu prevederile art. 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În recursuri recurenții au invocat precum că față de Șebostiuc Ev., urmează a fi aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or nu există niciun temei statuat la art. 10 din aceeași Lege, care ar împiedica aplicarea ei.

Se reține că la judecarea cauzei în ordine de apel, la 25 octombrie 2017 (f.d. 77, vol. IV), inculpatul Șebostiuc Ev. a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, solicitare care a fost respinsă de instanța de apel, care a conchis greșit că în privința inculpatului Șebostiuc Ev. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), 287 alin. (3), 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia nu sunt aplicabile, deoarece art. 10 alin. (1) lit. d) a legii nominalizate prevede interdicția de aplicare a acestei legi în privința persoanelor condamnate pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2)-(5) Cod penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Luând în considerare circumstanțele expuse supra, Colegiul penal lărgit menționează că la 29 iulie 2016 a fost adoptată și la 09 septembrie 2016 a intrat în vigoare Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit mai relevă că în cazul în care cauza penală se află în curs de judecare și persoanei îi este incriminat un concurs de infracțiuni, iar cel puțin una din ele este susceptibilă amnistierii, cercetarea judecătorească se va

desfășura conform normelor generale de examinare a cauzei, iar, după debaterile judiciare, la adoptarea hotărârii se va aplica Legea nr. 210, doar față de acea/acele infracțiuni amnistiabile și pe acest capăt de învinuire procesul penal urmează a fi încetat, în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și în temeiul art. 2 din Legea nr. 210, urmând ca, pe celelalte capete de acuzare, în caz de condamnare, să fie stabilite pedepse corespunzătoare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că în decizia sa, instanța de apel eronat a respins solicitarea inculpatului Șebostiuc Ev. de aplicare în privința sa a Legii nr. 210, pe motiv că în privința acestuia nu poate fi aplicată Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia deoarece acesta a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, infracțiune ce cade sub interdicția de aplicare a amnistiei, conform art. 10 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, fără a lua în considerare faptul că solicitarea inculpatului a fost orientată anume pe aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, pe celelalte capete de învinuire, de comiterea cărora acesta și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, fără ca în speță să fie prezent sau cauzat un careva prejudiciu material pe aceste capete de acuzare.

La același capitol, analizând materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul Șebostiuc Ev. la 18 ianuarie 2019 a depus cerere de recurs (f.d. 174-179, vol. IV), prin care solicită aplicarea în privința sa pe episodul comiterii infracțiunii de furt și huliganism, a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, menționând că-și recunoaște vinovăția și se căiește sincer.

Circumstanțele expuse relevă că inculpatul, pe capetele de învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 287 alin. (3) Cod penal, întrunește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, procesul penal urmând a fi încetat în partea vizată, respectiv, și cu excluderea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 84 Cod penal.

Prin urmare, împrejurările enunțate, impun admiterea recursurilor ordinare declarat de avocatul Șchiopu Arcadie și inculpat, casarea parțială a hotărârilor contestate, cu încetarea procesului penal pe capetele de învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29 iulie 2016.

Cu referire la infracțiunea de jaf

Analizând textele recursurilor declarate în speță Colegiul constată că inculpatul și avocatul acestuia Șchiopu A. își exprimă dezacordul cu hotărârile judecătorești și consideră că în privința lui Șebostiuc Ev. urma a fi pronunțată o sentință de achitare pe capătul de acuzare în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente. Temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură

penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.*

Însă, Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți, aceștia de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că Șebostiuc Ev. nu este vinovat de comiterea infracțiunii de jaf, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Șebostiuc Ev. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

Colegiul reține că concluziile instanțelor de fond contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel și indicate în pct. 8.1 al prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de jaf de către inculpat, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-și concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurenți, solicitarea acestora privind casarea deciziei, neavând suport probatoriu.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanțele de fond, Colegiul penal consideră că aceasta este inadmisibilă, or art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, motivele invocate în recursurile date, pe acest capăt de învinuire, a constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 8.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței

CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de avocatul Șchiopu A. și inculpat, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar că recursurile menționate sânt neîntemeiate în aspectul vizat.

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit dispozițiilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cu referire la pedeapsa și tipul penitenciarului aplicate inculpatului

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speță, în privința inculpatului Șebostiuc Ev. sunt incidente temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 10), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*.

Așadar, în prezenta cauză penală supusă judecării, se reține că la determinarea categoriei de pedeapsă, pentru infracțiunile săvârșite, prima instanță a ținut cont și de faptul că inculpatul Șebostiuc Ev. se afla în stare de recidivă, făcând referire la prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, totodată a indicat că *„la stabilirea pedepsei inculpatului Șebostiuc Ev., instanța de judecată va lua în considerație prevederile alin. (2) art. 82 Cod penal, care stipulează că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai spre pedepse, prevăzute de articolul corespunzător din Partea Specială a Codului penal”*.

Însă, conform modificărilor efectuate prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare la 20.12.2017, alin. (2) al art. 82 Cod penal a fost modificat, fiind prevăzută doar mărimea pedepsei pentru *recidivă periculoasă și deosebit de periculoasă*, iar din alin. (1), fiind exclus cuvântul *recidivă*, astfel legea penală nouă este mai favorabilă pentru inculpatul Șebostiuc Ev., deoarece îi ameliorează situația, dat fiind faptul că din art. 82 Cod penal, a fost exclusă limita de aplicare a pedepsei, în cazul *recidivei*.

Potrivit art. 10 Cod penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale*.

În urma celor expuse, Colegiul penal lărgit notează, că la stabilirea pedepsei inculpatului Șebostiuc Ev. în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, se va reieși din circumstanțele și împrejurările cauzei în modul cum au fost reținute de

instanțele de fond, de comiterea de către acesta a infracțiunilor în stare de recidivă, însă ținând cont de intervenirea legii penale mai favorabile, fără aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că prin sentința primei instanțe, menținută fără modificări de instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal (red. 20.07.2017), în vigoare la momentul judecării cauzei în instanța de apel, la stabilirea tipului penitenciarului de tip închis în care urmează să-și execute pedeapsa, a fost luată în considerare starea de recidivă în care se afla inculpatul.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că prin Legea nr. 163 din 20 iulie 2017, în vigoare din 20 decembrie 2017, deja după adoptarea deciziei instanței de apel, a fost modificat și alin. (4) al art. 72 Cod penal, potrivit căruia – „În penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave”, fiind exclusă sintagma – „precum și persoanelor care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă”

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel urmează a fi casată și în partea stabilirii tipului penitenciarului, ținând cont de dispozițiile din art. 10 alin. (1) Cod penal.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit luând în considerare că a intervenit o lege mai favorabilă, conchide necesar de a schimba tipul penitenciarului în care își execută pedeapsa inculpatul, din penitenciar de tip închis în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, deoarece infracțiunea săvârșită cu intenție de inculpatul Șebostiuc Ev., prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave.

Generalizând cele expuse, se impune soluția de admitere a recursurilor declarate, din alte motive, casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, în partea aplicării pedepsei și stabilirii tipului penitenciarului inculpatului Șebostiuc Ev., cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

12. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Șebostiuc Evgheni și avocatul acestuia, Șchiopu Arcadie, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 și sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 martie 2016, în privința lui *Șebostiuc Evgheni Xxxxx*.

Se aplică în privința lui *Șebostiuc Evgheni Xxxxx* prevederile art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova și se încetează procesul penal în privința acestuia, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Inculpatului *Șebostiuc Evgheni Xxxxx* recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal i se stabilește pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **23 aprilie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Mardari Dumitru

Ghervas Maria